

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/45/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1619010208
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1619010208.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou v trestnej veci obžalovaných O. D. a spol., pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. ku § 212 ods. 1 Tr. zák. a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 05. mája 2021 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalované

O. D., nar. XX.XX.XXXX v K., trv. bytom N. C. XXX,

O. D., nar. XX.XX.XXXX v K., trv. bytom K.,

K. D., nar. XX.XX.XXXX v K., trv. bytom N. C. XXX,

sa uznávajú za vinné, že

1. dňa 15.06.2018 v čase od 16.58 h do 17.15 h v Malackách na Pezinskej ulici č. 13 v HM Tesco na predajnej ploche spoločným konaním odcudzili 20 ks vajec v celkovej hodnote 2,69,- €, 1 ks Primalex v hodnote 9,99,- €, 1 ks Bicykel zn. TREK BICYKEL 28 CLIMBER v hodnote najmenej 270,- €, 1 ks Jar 1,35 l v hodnote 2,89 €, 2 ks Kofola 2 l v celkovej hodnote 2,50 €, 1 ks Vodka Star Plum 0,5 l v hodnote 3,51 €, 1 ks croisant zn. 7 Days v hodnote 0,45 €, 1 balenie jednorazových papierových vreckoviek zn. Zeva Soft v hodnote 2,39 €, 3 ks Cappy džús 0,5 l spolu v hodnote 3,27 €, 15 ks pletenky v hodnote spolu 3,30 €, 5 ks kaizerky biele v hodnote 0,50 €, 1 ks chlieb v hodnote 0,89 €, 1 ks minerálna voda zn. Bonaqua 0,5 l v hodnote 0,62 €, 1 ks Tatranské mlieko 1l v hodnote 0,89 €, 1 ks Farba Primalex 0,5 l v hodnote 2,99 €, 1 ks Valček na maľovanie v hodnote 3,19 €, 2 ks biele igelitové tašky spolu v hodnote 0,18 €, 4 ks donut čokoládové spolu v hodnote 1,32 €, 2 ks uhorky v hodnote 1,38 €, 1 ks zemiaky v hodnote 1,49 €, 4 ks Tesco jogurt čoko spolu v hodnote 1,56 €, 2 ks Hell energetické nápoje 250 ml spolu v hodnote 1,38 €, 1 ks Nutrilon v hodnote 14,99 €, 1 ks Hovädzie plece 5 kg v hodnote 34,50 €, a to tak, že tovar si postupne spoločne nakladali do nákupného vozíka, následne sa presunuli k samoobslužným pokladniám, kde zaplatili len za časť tovaru a bez zaplatenia ostatného tovaru prešli samoobslužnou pokladničnou zónou von z predajne, čím týmto skutkom spôsobili poškodenú spoločnosť TESCO STORES SR, a. s. so sídlom v Bratislave, Ul. Kamenné námestie č. 1/ A škodu odcudzením vo výške najmenej 366,87 €, pričom obvinená K. D. sa daného skutku dopustila aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisovej značky OT 46/17 zo dňa 30.05.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.05.2017 bola odsúdená za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona,

2. obž. K. D. dňa 04.12.2018 v čase okolo 11.16 h počas jazdy vlakom č. Os 2019, medzi železničnými stanicami Plavecký Štvrtok a Zohor spozorovala, že poškodená O. J., nar. XX.XX.XXXX, ide na toaletu, čo videla cez sklenený priezor dverí, na čo išla aj s dieťaťom na rukách do vedľajšieho vagóna a z miesta kde sedela poškodená zobrala igelitovú tašku, ktorú zodvihla zo sedadla vozňa a následne

premiestnila pred dvere toalety vozňa, pričom počas toho z tašky odcudzila peňažnú hotovosť vo výške 323,- € a občiansky preukaz na meno poškodenej, čím týmto konaním spôsobila poškodenej O. J. škodu odcudzením vo výške 323,- €, pričom uvedeného konania sa dopustila napriek tomu, že dňa 30.05.2017 bola trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. OT/46/2017, právoplatným dňa 30.05.2017, odsúdená za spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona,

3. obž. K. D. po tom, čo dňa 07.09.2018 odcudzila T. Q. v obci N. C. mobilný telefón zn. Huawei P20 lite blue, IMEI: XXXXXXXXXXXXXXX, v hodnote 300 €, tento následne vydávajúc sa za jeho vlastníka v období od 08.09.2018 do 17.09.2018 predala F. N. za sumu 50 €,

t e d a

1. obž. O. D., nar. XXXX si spoločným konaním prisvojila cudziu vec, tým že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu,
obž. O. D., nar. XXXX si spoločným konaním prisvojila cudziu vec, tým že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu,
obž. K. D., nar. XXXX si spoločným konaním prisvojila cudziu vec, tým že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu a tento čin spáchala hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená,

2. obž. K. D. prisvojila si cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu, hoci bola za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdená a čin spáchala na chránenej osobe - osobe vyššieho veku,

3. obž. K. D. vec pochádzajúcu z trestnej činnosti, v úmysle zakryť jej pôvod v trestnej činnosti, previedla na iného,

č í m s p á c h a l i

1. obž. O. D., nar. XXXX prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona ku § 212 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019,
obž. O. D., nar. XXXX prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona ku § 212 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019,
obž. K. D., nar. XXXX prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona ku § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019.

2. obž. K. D. zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. f) Trestného zákona, v znení účinnom do 31.07.2019, s poukazom na § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, v znení účinnom do 31.07.2019.

3. obž. K. D. prečin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, v znení účinnom do 31.12.2020.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obž. O. D. st.

podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa jej výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona sa jej určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

obž. O. D. ml.

podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2 ods. 3 Tr. zákona, § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona sa jej výkon trestu odňatia slobody podmienenčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona sa jej určuje skúšobná doba v trvaní 2 (dva) roky.

obž. K. D.

podľa § 212 ods. 4 Tr. zák. v znení účinnom do 31.07.2019, s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. ju súd na výkon trestu odňatia slobody z a r a d' u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd

- zrušuje výrok o treste odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, uložený obžalovanej K. D. rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020, právoplatný dňa 22.09.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa zaväzujú obžalované O. D. st., O. D. ml. a K. D. uhradiť spoločne a nerozdielne poškodenej spoločnosti TESCO STORES SR, a.s., so sídlom Kamenné námestie 1/A, Bratislava, IČO : 31321828, škodu vo výške 385,87 EUR.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku sa zaväzuje obžalovaná K. D. uhradiť poškodenej O. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S., prechodne bytom N.T. XXX škodu vo výške 323 EUR.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal dňa 18.04.2019 Okresnému súdu Malacky obžalobu č. 2Pv 260/18/1106-26 na obžalované O. D. a spol. pre prečin krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona ku § 212 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom do 31.07.2019, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti rozsudku.

Obžalované O. D. st., O. D. ml. a K. D. na hlavnom pojednávaní po poučení o svojich právach a povinnostiach urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku (zákona č. 301/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov; ďalej len Trestný poriadok), že sú vinné zo spáchania skutkov uvedených vo výroku tohto rozsudku. Vzhľadom na vyhlásenie obžalovaných súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3, písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku a vo vzťahu k tomuto skutku, zisťoval či obžalovaní :

c) rozumejú, čo tvorí podstatu skutkov, ktoré sa im kladú za vinu, na čo obžalované odpovedali:
Áno.

d) boli ako obžalované poučené o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či im bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohli radiť o spôsobe obhajoby, na čo obžalované odpovedali:

Áno.

f) rozumejú právnej kvalifikácii skutkov, ako trestného činu, na čo obžalované odpovedali:

Áno.

g) boli oboznámené s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy im kladené za vinu, na čo obžalované odpovedali :

Áno.

h) sa dobrovoľne priznali a uznali vinu za spáchané skutky, ktoré sa v obžalobe kvalifikujú ako určitý trestný čin, na čo obžalované odpovedali:

Áno.

Súd na základe vyhlásenia obžalovaných o uznaní viny a ich kladných odpovedí na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku prijal toto vyhlásenie obžalovaných o uznaní viny zo skutkov uvedených vo výroku tohto rozsudku a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalované priznali spáchanie skutkov, sa nevykoná.

Súd preto uznal obžalované za vinné zo skutkov uvádzaných vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd vzhľadom k prijatiu vyhlásenia o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vykonal dokazovanie len ohľadne trestu.

Súd vykonal dokazovanie odpisom z registra trestov na obžalovaných, výpisom z evidencie priestupkov na obžalovaných, pripojeným spisom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019, odbornými vyjadreniami k výške spôsobenej škody.

Pokiaľ sa druhu a výmery trestu týka, tak Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny života súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli. V zmysle zásady legality trestu je možné uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, v ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom trestné sadzby za jednotlivé trestné činy sú ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Súd pri určovaní druhu a výmery trestu prihliada na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a zároveň má trest postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019), kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019), odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 212 ods. 4 písm. f) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.07.2019), odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> alebo <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523212'&ucin-k-dni='31. 7.2019'> na chránenej osobe..

Podľa § 233 ods. 1 písm. a) Tr. zák. (v znení účinnom do 31.12.2020), kto príjem alebo vec pochádzajúcu z trestnej činnosti, v úmysle zatajiť existenciu takého príjmu alebo veci, zakryť ich pôvod v trestnej

činnosti, ich určenie či použitie na spáchanie trestného činu, zmarit' ich zaistenie na účely trestného konania alebo ich prepadnutie alebo zhabanie, prevedie na seba alebo iného, požičia, vypožičia, prevedie v banke alebo v pobočke zahraničnej banky, dovezie, prevezie, privezie, premiestni, prenajme alebo inak seba alebo inému zadováži, potrestá sa odňatím slobody na dva roky až päť rokov.

Podľa ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona sa chránenou osobou rozumie osoba vyššieho veku.

Obžalovaná O. D. st. nie je z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotená. Z odpisu registra trestov vyplýva, že doposiaľ bola 5 krát súdne trestaná, pričom vo všetkých prípadoch sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Z výpisu priestupkov vyplýva, že sa v roku 2018 dopustila priestupku na úseku občianskeho spolunažívania, za ktorý jej bola uložená pokuta vo výške 30 EUR. Pri ukladaní trestu súd u obžalovanej prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že sa obžalovaná k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Priťažujúca okolnosť zistená nebola. U obžalovanej prevažoval teda pomer poľahčujúcich okolností (1 : 0). V zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. t.j. z 2 rokov na 16 mesiacov. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený uložením podmieneného trestu odňatia slobody, nakoľko trest odňatia slobody, ktorý by bol spojený s jeho výkonom, by bolo neprimerane prísny opatrením nepotrebným na dosiahnutie účelu samotného trestu. Z uvedených dôvodov súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, čo je v spodnej polovici trestnej sadzby, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Súd dodáva, že takto uložený trest je aj v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu o teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Takto uložený trest súčasne vyjadruje aj morálne odsúdenie obžalovanej (retribúcia) a zahŕňa tak individuálnu ako aj generálnu prevenciu a zároveň vyjadruje jej morálne odsúdenie spoločnosťou.

Obžalovaná O. D. ml. nie je z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotená. Z odpisu registra trestov vyplýva, že doposiaľ bola 2 krát súdne trestaná, pričom sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. Z výpisu priestupkov vyplýva, že sa od roku 2018 dopustila celkovo 3 priestupkov na úseku občianskeho spolunažívania a na úseku majetku, za ktoré jej boli v dvoch prípadoch uložené pokuty vo výške 10 EUR a 25 EUR, v poslednom prípade jej bolo uložené napomenutie. Pri ukladaní trestu súd u obžalovanej opäť prihliadol aj na pomer a závažnosť poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Poľahčujúcou okolnosťou je, že sa obžalovaná k spáchaniu trestného činu priznala a trestný čin úprimne oľutovala (§ 36 písm. l) Trestného zákona). Priťažujúca okolnosť zistená nebola. U obžalovanej tak prevažoval pomer poľahčujúcich okolností (1 : 0). V zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. súd aj v tomto prípade znížil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody o 1/3, pričom základom na zníženie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. t.j. z 2 rokov na 16 mesiacov. Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude aj v tomto prípade naplnený uložením podmieneného trestu odňatia slobody, nakoľko trest odňatia slobody, ktorý by bol spojený s jeho výkonom, by bolo neprimerane prísny opatrením nepotrebným na dosiahnutie účelu samotného trestu. Z uvedených dôvodov súd uložil obžalovanej trest odňatia slobody rovnako vo výmere 6 mesiacov, čo je v spodnej polovici trestnej sadzby (upravenej trestnej sadzby), s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky. Súd dodáva, že takto uložený trest je aj v tomto prípade v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu o teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu), že je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je

určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Súd mal pri ukladaní trestu (v prípade oboch obžalovaných) na zreteli najmä všetky okolnosti prípadu, osobu páchatela, skutočnosť, že síce boli obe v minulosti súdne trestané, avšak prihliadol taktiež aj skutočnosť, že sa jedná o tresty u ktorých sa na nich hľadí akoby neboli odsúdené (v dôsledku čoho súd predchádzajúce uložené tresty nepovažoval za priťažujúcu okolnosť), dospel súd k záveru, že takto uložené tresty, svojim charakterom a so zohľadnením najmä osobných a majetkových pomerov obžalovaných, pre celkové dosiahnutie účelu trestu tak, ako je upravený účel trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, t. j. dosiahnutie individuálno-preventívneho a s ním následne spojeného generálno-preventívneho účinku, je dostatočným trestom.

Obžalovaná K. D. taktiež nie je z miesta trvalého bydliska bližšie hodnotená. Z odpisu registra trestov vyplýva, že doposiaľ bola 4 krát súdne trestaná, pričom sa na ňu v dvoch záznamoch hľadí, akoby nebola odsúdená. Z výpisu priestupkov vyplýva, že sa od roku 2018 dopustila celkovo 3 priestupkov, za ktoré jej boli v dvoch prípadoch uložené pokuty vo výške 10 EUR a 20 EUR, v jednom prípade jej bolo uložené napomenutie. Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020, právoplatným dňa 22.09.2020, bola odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo skutkov spáchaných obžalovanou ako aj z vyššie uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že obžalovaná spáchala trestné činy skôr, ako bol Okresným súdom Malacky sp. zn. 1T/28/2019 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin. Terajšia trestná činnosť sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovanej, a to s trestným činom krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zákona, za čo bola odsúdená Rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020, právoplatným dňa 22.09.2020, bola odsúdená na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Pri posudzovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a jednu priťažujúcu okolnosť. Obžalovaná urobila pred súdom vyhlásenie o vine, k spáchaniu trestných činov sa priznala a trestné činy úprimne oľutovala, čo jej poľahčilo s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona. Naopak obžalovanej priťažovalo, že už bola za trestný čin v minulosti odsúdená, s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona. Súd nepripočítal obžalovanej ako priťažujúcu okolnosť skutočnosť, že spáchala viac trestných činov podľa § 37 písm. h) Tr. zák., nakoľko obžalovanej je ukladaný súhrnný - úhrnný trest odňatia slobody v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák., t. j. za použitia asperačnej zásady, kde už je raz zohľadnená na ťarchu obžalovanej okolnosť, že spáchala viac trestných činov a v dôsledku tohto pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností zostal teda rovnaký. Nie je možné túto istú okolnosť (teda že sa dopustila viac trestných činov) jej pripočítať na ťarchu znovu aj ako priťažujúcu okolnosť, pretože by inak došlo k dvojitému pripočítaniu tej istej okolnosti na jej ťarchu a dokonca i možnému duplicitnému zvýšeniu trestnej sadzby o 1/3 ako hornej tak i dolnej hranici za rovnakú okolnosť.

Vzhľadom k tomu, že obžalovaná spáchala viaceré úmyselné trestné činy, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma skutkami bolo nutné uložiť obžalovanej súhrnný trest odňatia slobody za použitia asperačnej (zostrovacej) zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., s tým, že horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (zločin s hornou hranicou 10 rokov) sa zvýšila o 1/3.

Po zohľadnení pomeru priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ako aj použitia asperačnej zásady je zrejmé, že dolná hranica trestnej sadzby (najprísnejšieho trestného činu) zostala nedotknutá, teda 3 roky.

Súd má za to, že v danom prípade bolo možné použiť ustanovenie § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona per analogiam vzhľadom na to, že obžalovaná pred súdom učinila vyhlásenie o vine, ktoré bolo súdom aj prijaté. V tejto súvislosti súd poukazuje tiež na zjednocujúce Stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, kde okrem iného sa konštatuje že, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Trestného zákona, teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minor ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Trestného poriadku (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona. V iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatel'a odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu.

Je teda na mieste, aby súd po prijatí vyhlásenia obžalovanej o vine mal možnosť pristúpiť na báze analógie k mimoriadnemu zníženiu trestu za rovnakých podmienok, ako pri schválení dohody o vine a treste, čo súd v danom prípade aj učinil. Súd však neznižil obžalovanej trest pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá zostala nedotknutá vo výmere 3 rokov o celú 1/3, čo by bol trest vo výmere 2 rokov, nakoľko zohľadnil u obžalovanej okrem iného a už vyššie uvedeného aj závažnosť spáchaných úmyselných trestných činov. Súd len poznamenáva, že pri znižovaní dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. sa prihliada len na dolnú hranicu bez ohľadu na sadzbu hornú (teda nevychádza sa s rozdielom medzi hornou a dolnou ako je tomu pri ustanovení § 38 ods. 8 Tr. zák.)

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti súd obžalovanej uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 212 ods. 4 Tr. zákona v znení účinnom do 31.07.2019 s použitím § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. a s poukazom na § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. a s použitím § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam v trvaní 2 roky a 6 mesiacov, pričom má za to, že takto uložený trest je podľa názoru súdu primeraný, splní funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Obžalovaná nebola v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, preto ju súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Súd zároveň rozhodol podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona o zrušení výroku o treste, ktorý bol obžalovanej uložený rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/28/2019 zo dňa 20.01.2020, v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To/39/2020 zo dňa 22.09.2020, právoplatný dňa 22.09.2020, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnených nárokoch poškodených na náhradu škody. Z uplatnených nárokov vyplýva výška, ktorá bola potvrdená listinnými dôkazmi - odborným vyjadrením. Na základe uvedeného súd zaviazal obžalované k náhrade spôsobenej škody tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.).
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.